

Nr 537.

Av herr **Andersson** i Falkenberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 213, med förslag till ändring i hälsovårdsstadgan samt omorganisation av distriktsvården m. m.

I proposition nr 213 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit viss omorganisation av den statsunderstödda distriktsvården och den statsunderstödda dispensärverksamheten, vilket förslag bland annat innebär ett visst sammanförande av dessa båda verksamhetsgrenar på det socialhygieniska området. Mot medicinalstyrelsens förslag att distriktssköterskorna skulle i viss utsträckning övertaga det av nuvarande dispensärsköterskor bedrivna fältarbetet hava, såsom av propositionen framgår, starka erinringar gjorts särskilt från representanter för sakkunskapen på tuberkulosvårdens område. Det har befarats, att en dylik anordning skulle komma att inverka menligt på dispensärvårdens effektivitet, och önskemål ha framförts om full frihet för landstingen att avgöra, om och i vad mån förslaget härutinnan bör för varje område genomföras. De framförda erinringarna ha emellertid i det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget föranlett jämkningar endast i fråga om de grunder, enligt vilka statsbidrag skall utgå till dispensärvård.

I Kungl. Maj:ts förslag har enligt min mening tillräcklig hänsyn icke tagits till att förhållandena på dispensärverksamhetens område kunna ställa sig väsentligt olika på olika håll, och ett genomförande av förslaget skulle på sina håll kunna resultera i ett sönderbrytande av en organisation på detta område, som enligt erfarenheten visat sig synnerligen effektiv och lämplig. Såsom exempel må anföras följande från Hallands län.

För ett antal år sedan beslöt landstinget att försöksvis för tre år anställa en särskild läkare med uppgift att uteslutande ägna sig åt att handhava och leda dispensärverksamheten inom länet. Samtliga dispensärsköterskor skulle sortera direkt under denna läkare som chef. Den sålunda försöksvis genomförda nya organisationen visade sig under försökstiden utomordentligt effektivt. Efter utgången av de tre försöksåren gjordes anordningen utan att några meningsskiljaktigheter yppade sig definitivt och har alltsedan dess fungerat till allmän belåtenhet. Att så är fallet har även i olika sammanhang vitsordats av medicinalstyrelsen. Den läkare, som förestår dispensärvården inom länet, har numera beretts ordinarie anställning, förenad med pensionsrätt i statens pensionsanstalt.

Skulle nu Kungl. Maj:ts föreliggande förslag i vad det avser ett sammanförande av dispensärverksamheten med distriktsvården genomföras utan ändring, skulle detta leda till att den nuvarande organisationen av dispen-

särlarbetet, vilken visat sig i allo tillfredsställande, måste ersättas med en ny och oprövd organisationsform. Enligt § 2 i det till propositionen fogade förslaget till vissa ändringar i kungörelsen den 8 maj 1925 angående statsbidrag för understödjande av dispensärverksamhet skulle nämligen den utslutande för dispensärverksamheten anställda särskilda läkaren icke längre kunna fungera som chef för dispensärsköterskorna.

Med stöd av erfarenheterna rörande dispensärlarbetet inom Hallands län kan jag därför icke finna annat än att Kungl. Maj:ts föreliggande omorganisationsförslag i sin strävan att åstadkomma största möjliga likformighet över hela landet går längre än som är vare sig nödvändigt eller lämpligt, varför jag tillåter mig hemställa,

att riksdagen för sin del beträffande grunderna för statsbidrag till dispensärvården måtte uttala sig för en sådan anordning, att hinder icke uppställas för bibehållande av de anordningar på ifrågavarande område, som visat sig ändamålsenliga och lämpliga.

Stockholm den 23 mars 1935.

Anders Andersson,
Falkenberg.
